

cd 5 spor 2

VESLEBLAKKEN

I en liten stue langt fra bygdens ståk og strid,
hørtes barnelek og latter når iblant du gikk forbi.
Men en dag brøt sorgen inn i gledens harmoni,
Veslegutten var blitt syk og lå i feberfantasi.
Langt det var til doktor, kanskje livet snart var slutt.
Hjelpen måtte hentes for å redde veslegutt.
Nede i stallen stod en snill og trofast kamerat:
«Kjære Vesleblakken, du må ta den lange veien fatt.»

Blakken drar avsted på livets aller lengste vei,
og han tenker: «Jeg vil gjøre alt og bringe hjelp til deg.»
Lyse minner dukker frem, han husker alle dem,
hver gang han med Veslegutt på rygg fra marken travet hje
Snart er de i bygden fremme, doktor hentes ned.
Men den vei tilbake ble nok lenger enn hit ned.
Tunge bakker ble for mye, men det gikk til slutt.
Tenk at slik han måtte hjem med hjelp og liv til Veslegutt.

Blakken reddet livet for sin aller beste venn,
men av Blakkens eget liv var siste dagen svunnet hen.
«Så takk da, kjære Blakken, du min aller beste venn.
Aldri får jeg se deg, aldri klappe deg igjen.»